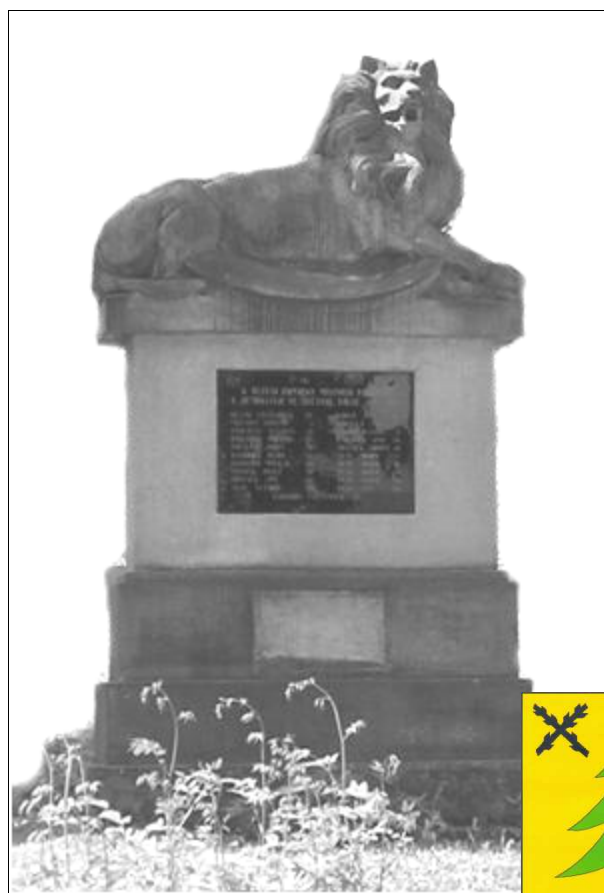

Kojetínské listy

1 / 2008

1928 – 2008

*Príspevkový necenzurovaný zpravodaj
o dění v Kojetíně a Pouchu*

Vážení spoluobčané,
v předjarním období se nám podařilo připravit další číslo časopisu „KOJETÍNSKÉ LISTY“. O velikonočních svátcích si tak můžete v klidu přečíst novinky z naší obce a nahlédnout do historie těchto svátků.
Hezké a bohaté Velikonoce!

DOTACE – GRANTY

Pro letošní rok jsme v rámci Programu obnovy venkova Vysočiny požádali o dotaci na vybudování „ZAHRADNÍHO ALTÁNU SE ZVONICÍ“. Při realizaci této akce bude opět zapotřebí brigádnické výpomoci. V současné době je zpracovávána žádost o grant na „ZPRACOVÁNÍ PASPORTU MÍSTNÍCH KOMUNIKACÍ“.

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ

Pravidelný provoz sběrného dvora (zatím 1x za 14 dní), **bude zahájen v pátek 4. dubna 2008** v době od 17.00 do 19.00 hod. Dále připomínáme, že o velikonočních svátcích bude proveden svoz směšného komunálního odpadu (popelnice) již v sobotu 22. 3. 2008.

Na sběrný dvůr můžete odvézt tyto druhy odpadů:

Kovy: železný šrot, hliníkové předměty, barevné kovy, plechovky, hrnce a staré akumulátory apod.

Objemné odpady: starý nábytek (křesla, židle, skříně, válečky apod.), podlahové krytiny (koberce, linolea), umyvadla, toalety, nefunkční sporáky, pračky

Ostatní nebezpečné odpady budou i nadále odebírané při pravidelných mobilních svozech.

SOUTĚŽ VESNICE ROKU

Dne 4. března 2008 proběhlo vyhlášení 14. ročníku Vesnice roku z Programu obnovy venkova. Vyhlášovatelé soutěže jsou ministerstvo pro místní rozvoj, Spolek pro obnovu venkova ČR, Svaz měst a obcí ČR a ministerstvo zemědělství.

Tak doufám, že se společně řádně připravíme na návštěvu hodnotitelské komise a společným úsilím některé ocenění získáme. Celostátní vítěz Vesnice roku, obce na druhém a třetím místě, vítězové krajských kol a obce oceněné různými stuhami mohou získat z Programu obnovy venkova dotace v rozmezí 1 mil. Kč – 400 tis. Kč. Například obec Veselý Žďár, která získala v minulém roce v krajském kole zelenou stuhu za péči o zeleň a životní prostředí, získá v letošním roce dotaci ve výši 400 tis. Kč.

STAVEBNÍ PARCELY

Jak již bylo zveřejněno v minulém čísle Kojetínských listů, po schválení podmínek obecním zastupitelstvem **nabízíme případným zájemcům stavební parcely** v jihovýchodní části obce směrem k České Bělé.

V první etapě se jedná o sedm parcel. Dle případného zájmu bude zahájeno budování inženýrských sítí.

Již se hlásí první zájemci, kteří budou zvýhodněni volbou parcely.

Následující informace byly zveřejněny na internetových stránkách **www.kojetinhb.cz**, nabídka parcel bude publikována v regionálním tisku a rovněž ve vývěsce Obecního úřadu v Kojetíně.

Výměra parcel: 1200 - 2300 metrů čtverečních (nadstandardní velikost)

Sítě:

- zpevněná příjezdová komunikace
- elektřina
- plyn
- voda - individuální vrt
- kanalizace - vlastní žumpa nebo domovní čistička odpadních vod

Požizovací cena parcely: 50 Kč za metr čtvereční, po kolaudaci stavby bude výrazná část pořizovací ceny vrácena.

Bližší informace (podmínky získání pozemku, možnost zahájení stavby, podání žádosti atd.) případným zájemcům poskytne starosta obce - email: **L.VENC@seznam.cz**

POZVÁNKY, NEJBLIŽŠÍ AKCE

Velikonoční taneční zábava – Velikonoční neděle 23. března 2008 od 20.00 hod. – hudba PROFIL

Pondělí velikonoční – koleda

Čarodějnická kulinářská soutěž SDH – překvapení – garant Ing. Blažej Jaroslav

Kácení máje - sobota 10. května 2008 od 13.00 hod. Zahájení zajistí hudební agentura „KUBEC PETR“ s hudebním pořadem „TAJEMSTVÍ STRÍBRNÉHO PLÁTNA“, začátek již ve 13.00 hod.

Další plánované akce se známým datem konání:

9. listopadu 2008 – **80 let od odhalení pomníku padlých**

7. prosince 2008 – **mikulášská besídka**

Ladislav Venc - starosta

Ronovecký les

(pokračování)

Ve středověku se v lesích těžilo výběrem jednotlivých stromů podle aktuální potřeby a to hlavně v okolí cest a v dostupných polohách. V prvních letech kolonizace zdejší krajiny se pravděpodobně většina natěženého dřeva použila jako výztuha v šachtách při dolování stříbra a k výrobě dřevěného uhlí používaného při tavení stříbrné rudy. Spotřeba dřeva byla veliká a to se samozřejmě projevilo na stavu do té doby přirozených lesních porostů. Obnova lesa byla ponechána přírodě, takže v řadě případů les zanikl. Listnatý les se obnovoval nejen ze semen, ale i z ponechaných vysokých pařezů obrůstajících výhonky, takzvanými výmladky. Z jednoho pařezu jich vyrostlo několik a většinou se používaly jako palivové dřevo již ve stáří 10-20 let. Při takovémto způsobu hospodaření po několika desítkách let měl málokterý strom větší průměr než 10 centimetrů. Do lesů se běžně vyháněl dobytek na pastvu a hlavně prasata na žaludy a bukvice. Dobytek spásal nejen trávu a spodní větve vyšších listnáčů, ale i malé listnaté stromky, takže se v lesích více šířily jehličnany (jedle, borovice, smrky) na úkor listnáčů.

Na zimu se jako krmivo používaly s listím osekane a usušené větve stromů, shrabovalo se listí (pro stlaní do chlévů), kosila se tráva, sbíral se i mech (co myslíte, že lidé používali před vynálezem toaletního papíru?).

A to není doloženo v okolí Sommerwaldu žádná sklárna, která sama dokázala spotřebovat nepředstavitelné množství dřeva.

Do konce 18. století lidé zužitkovali každý druh dřeviny, ať měkké nebo tvrdé, při výrobě předmětů denní potřeby, tehdy převážně dřevěných. Nedocházelo tedy k hromadnému odstraňování takzvaných nežádoucích dřevin z lesů. Pro každý druh dřeva se našlo uplatnění, například lípa byla ceněná ve včelařství. Teprve později se začalo prosazovat pěstování vybraných druhů na úkor jiných a odstraňování nevhodných dřevin z lesů. Občas se objevily i zákazy regulující živelné využívání lesa. Bylo například zakázáno kácet velké duby a buky, protože poskytovaly zdroj potravy pro lovnou zvěř (žaludy a bukvice). Ze stejného důvodu bylo zakázáno vyhánět do lesů dobytek na pastvu, protože ujídal potravu lovné zvěři, mnohdy přemnožené a škodící lesu více než domácí zvířata. Známa je i ochrana tisíc poskytujících nenahraditelné dřevo k výrobě středověkých luků a kuší.

Nárůst počtu obyvatel a počátky průmyslové výroby donutily státní moc v polovině 18. století k vydání prvních tereziánských lesních řádů, které stály na počátku plánovitého hospodaření v lesích. V dalších desetiletích se pak projevily i počátky těžby kamenného uhlí, díky čemuž klesla poptávka po tvrdém listnatém dřevu používaném k výrobě dřevěného uhlí.

Nikdo z nás dnes už samozřejmě neví, jak vypadal Sommerwald před dvěma sty a více lety, ale pravděpodobně se příliš nelišil od předešlého popisu. Rozhodně to však nebyl nedotčený prales, na to byl příliš malý a obklopený vesnicemi existujícími stovky let. Daleko hůře asi vypadaly tehdejší menší lesy poddanské a obecní, v nich v důsledku pastvy zůstaly pouze vysoké stromy a několikaleté křoví neustále vyřezávané. Pro tento typ lesa se používal název porostliny, podle slovníku pole zarostlá, křoviny, vrbiny, mlází. A v nížinách s hustějším osídlením zbytky lesů připomínaly spíše dnešní africké savany s občasnými vysokými stromy.

Způsob hospodaření je dobře patrný na zde publikovaném parergonu (obrázku umístěném v rohu mapy) na lesní mapě kojetínského katastru z roku 1780. Jsou dobře patrné ponechané vysoké pařezy velkých listnatých stromů s ponechanými větvemi pro další obrůstání. Naopak na pařízkách po těžbě smrkového lesa je vidět, že tyto mnoho nenarostly a byly pokáceny jako velmi mladé stromy.

Tak nějak to asi v té době mohlo vypadat i v lesní trati napravo od silnice na Dolní Krupou, kde se dodnes říká V pařízkách. Zda Kojetáci na obrázku zaslouženě odpočívají po těžké práci nebo je k dřímotě vedly jiné důvody, to ať si čtenář rozhodne laskavě sám.

Pokračování příště...

Jiří Polívka

Výstavba kravína 2007 - 2008

Na této dvoustraně se vracíme k výstavbě kravína Ronovecké a.s. v obci. V těchto dnech proběhla závěrečná kolaudace. Iniciátor stavby a zároveň předseda představenstva Ronovecké a.s. Josef Meloun zve všechny zájemce na Dny otevřených dveří, které se uskuteční:

v pátek 21. 3. od 14⁰⁰ do 18⁰⁰

v sobotu 22. 3. od 10⁰⁰ do 15⁰⁰

Poslední snímek zachycuje zástupce firem, které se podílely na výstavbě, při závěrečném setkání v budově bývalé školy v Kojetíně dne 7. 3. 2008.

SDH Kojetín

Okrskové kolo se koná ve Slavětíně 31. 5. 2008. Soutěžit se bude tradičně v kategoriích – muži, ženy a veteráni.

Kojetín se přihlásil a z kandidujících uchazečů byl vybrán k uspořádání Havlíčkobrodské ligy v požárním útoku – kategorie muži. Soutěž se bude konat **v sobotu 28. 6. 2008 na místním sportovišti.**

Pro tuto soutěž se musí splnit několik kritérií týkajících se především tratě a zázemí.

Miroslav Tichý st.

Zpráva dětského kolektivu mladých hasičů

Po úspěchu v krajském kole, o kterém informovalo minulé číslo Kojetínských listů, byla odměnou mladým hasičům návštěva havlíčkobrodského bazénu. Během prázdnin proběhlo tradiční víkendové táboření, tentokrát však v Řásné u Telče.

Začátek sezony 2007/2008 probíhal v Perknově každoročním závodem požárnické všestrannosti.

V závodě naši obec reprezentovala dvě pětičlenná družstva. V kategorii mladších soutěžilo 26 družstev a Kojetáci doběhli na čtvrté příčce. Ve starších běželo 36 družstev a naši získali třetí místo.

Letošní jarní obvodové kolo bude probíhat na domácí půdě **v Kojetíně dne 3. 5. 2008.**

Z každé kategorie budou po sečtení bodů i z podzimního běhu postupovat dva nejlepší celky na okresní kolo do Havlíčkova Brodu.

Miroslav Tichý ml.

Hledání pramenů a předků

Nahlízet do historie je věc lákavá a zajímavá. Mnohem zajímavější (a především časově náročnější) je utvářet ucelenější přehled o předcích formou rodokmenů, pátrat odkud pocházeli, jak početné měli rodiny, popřípadě kam se poděli.

Proto jsem se pokusil zpracovat do písemné podoby historii jednotlivých kojetínských domů od jejich vzniku doplněnou osudy nájemníků i majitelů.

Kojetín s několika dalšími vesnicemi **je poprvé zmiňován k roku 1351** v listině „sepsané ráno na hradě Lipnici na den sv. Lucie“. Zápis neuvádí podrobnosti o obyvatelích či domech, přesto je pro naši historii významný a můžeme jej považovat za nejstarší doklad o existenci naší vsi.

Nevíme, co se zde událo v pozdějších dobách historického temna, prvá jména obyvatel (přesněji hospodářů na třinácti gruntech) známe od roku 1591 díky tzv. *Světelskému urbáři*. Jeho prostřednictvím můžeme nahlédnout do *předbělohorské vsi* a zakreslit pozice těchto třinácti nejstarších stavení. Nebylo by to možné bez přes čtyři století tradovaných *jmen po chalupě*, nahrazujících doposud čísla popisná.

Následovala *třicetiletá válka (1618 -1648)*, která vylidnila nejednu vesnici i roztroušené samoty. Po jejím odeznění byl stav obyvatel i v Kojetíně velmi žalostný.

Soupisy podle víry z roku 1651 jsou prvním písemným dokladem o věkovém složení, povolání a především příslušnosti zdejších poddaných ke katolické církvi. Stále je zmiňováno pouze třináct statků, jména i počty jejich obyvatel jsou počátkem mostu do minulosti, po kterém se vypravíme zpět proti času.

Berní rula je dalším důležitým písemným dokladem, který nás velice zajímá. Přestože byla sepsána o pouhé tři roky později, přináší nám nové cenné informace. Na dva statky byli dosazeni *nově osedlí* hospodáři (čp. 15 a 21), jedno stavení bylo označeno jako pusté (čp. 17). *Berní rulu* můžeme považovat za *nejstarší katastr* uvádějící rozlohy kojetínskými sedláky obdělávané půdy, prozatím bez mapových podkladů. Seznamuje nás i s počty chovaného domácího zvířectva pasoucího se na úhorech.

Jak je patrné z příložené **upravené** tabulky na následující dvoustraně, nikdo ze zdejších poddaných nevladnil koně.

Výměra udávaných rolí je vedena v korcích (1 korec, též strych = 0.2877 hektaru)

Berní rula – kraj Čáslavský – ves Kojetín (1653 – 1656)

rolníci osedlí	dnes	role strychů	má volů	má krav	má jal.	má ovcí	má sviní
<i>Ondřej Rychtář</i>	čp. 4	77	4	5	14	40	4
<i>Jiřík Poltzgráb</i>	čp. 5	80	6	7	10	48	7
<i>Jiřík Frantz</i>	čp. 7	55	4	4	5	14	7
<i>Pavel Šofrů</i>	čp. 16	40	4	3	5	-	5
<i>Šimon Paulů</i>	čp. 18	80	6	3	3	15	3
<i>Ondřej Sklenář</i>	čp. 23	80	3	2	6	8	3
<i>Eliáš Toman</i>	čp. 24	42	3	3	6	15	5
<i>Šimon Jejců</i>	čp. 25	42	4	3	3	15	4
<i>Bart. Novák</i>	čp. 26	42	4	4	8	24	6
<i>Urban Adamů</i>	čp. 1	43	2	3	6	25	2
<i>Jan Mendl</i>	čp. 15	40	2	2	3	5	5
<i>Petr Tyčka</i>	čp. 21	46	2	3	1	-	3
<i>Jiřík Polívka</i>	čp. 17	44	2	2	1	-	-
celkem		cca 205 ha	46	44	71	209	54

Církevní záznamy prostřednictvím *bělské fary* poprvé vnesou světlo do podrobnějšího života obyvatel *kolaturních vsí* včetně Kojetína. Stane se tak nově od roku 1690 založením a vedením *matrik*, dnes uložených ve Státním oblastním archívu v Zámrsku. Data narození (pokřtění), oddavků i pohřbů jsou důležitá pro hledání předků, pouze hranice čitelnosti bývá různá.

Roku 1713 byly započaty práce na dalším soupisu – katastru, dokončeném za vlády Marie – Terezie, proto *Tereziánském*. Informuje nás poprvé o pomístních názvech dodnes vžitých mezi lidmi. Stále eviduje pouze třináct usedlostí a nově zmiňuje i *grunt obecní*, na kterém zdejší poddaní pravděpodobně robotovali.

Roku 1734 došlo k nové parcelaci kojetínských polností a navýšení počtu hospodářství z třinácti na patnáct (vznikly statky čp. 9 „U Šimků“ a čp.27 „U Dubnů“). Po tomto datu přibývají i domky chalupníků, dovídáme se o existenci obecní kovárny a pastoušky.

Číslování domů představuje zlom v evidenci kojetínských stavení i jejich obyvatel, proběhlo před Vánoci roku 1770, tento rok můžeme považovat za první ze tří let největšího hladomoru osmnáctého století. Číslo popisná (tzv. *numera*) obdrželo třicet chalup, ještě stále neexistuje osada Pouch.

Gruntovní soupis, *Robotní nařízení* a *Josefský katastr* jsou dalšími písemnostmi vhodnými ke studiu rodopisu. Evidují výši robot, jména

hospodářů i poplatky odváděné vrchnosti, kterou je město Německý Brod zastoupené *magistrátem*.

Tzv. *Lesní mapa* z roku 1780 zobrazuje poprvé podrobně mapové podklady kojetínského katastru, jsou v ní zakreslena i prvá dvě čísla popisná v zakládaném Pouchu, pastviny a některé zaniklé rybníky.

V devatenáctém století opět přibývají domy i obyvatelé vsi, s jistotou lze prostřednictvím *Stabilního katastru*, matrik, kronik a pravidelného sčítání od roku 1869 sledovat vývoj kulturního dění v obci (zřízení staré a postavení nové školy, založení hasičského sboru atd.) Konec tohoto století charakterizuje *populační exploze*, lidnatost třikrát překročila dnešní stav obyvatel Kojetína!

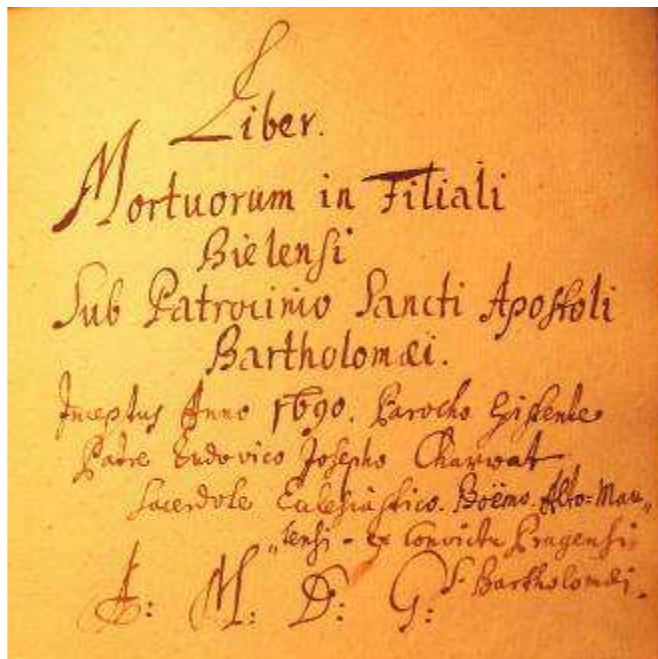
Dvacáté století poznamenané dvěma světovými válkami nepřineslo pro celkový rozvoj obce nic podstatného, ba naopak úbytek obyvatelstva a jména padlých na pomníku v obci, od jehož odhalení **uplyne v tomto roce osmdesát let**, vystihují nejlépe nastolený trend.

Nejméně probádaná nám paradoxně připadne nejmladší historie kojetínská, neboť nelze dosud nahlížet do tzv. *živých matrik* (mladších sta let), a tak pouze spolehlivé zprávy pamětníků (na něž se obracím) a zatoulané obecní kroniky mohou vypovídat...

Tímto pohledem do minulosti jsem se pokusil nastínit čtenářům trnitou cestu rodopisnou vedoucí k dokončení slibované publikace o historii naší obce, kterou nelze uspěchat.

Josef Hertl st.

*Titulní strana
nejstarší
dochované
českobělské
matriky
uložené
v archívu v
Zámrsku*

Velikonoční zvyky a obyčeje

Velikonoce mají velice starou tradici ještě z předkřesťanské doby. Jsou pozůstatkem roku řízeného Sluncem a Měsícem. Úplněk Měsíce je pohyblivý, a proto i Velikonoce jsou pohyblivé svátky. Slaví se vždy o první neděli po prvním úplňku, který nastane po 21. březnu – dnu rovnodennosti. Jestliže připadne úplněk na neděli, Velikonoce se slaví až příští neděli. Proto se Velikonoce mohou slavit v rozmezí od 22. března do 25. dubna.

Z předvelikonočních zvyků můžeme popsat ty, které se konaly o tzv. postních nedělích, což je období čtyřicetidenního půstu, kdy Ježíš pobýval na poušti (tato postní doba začíná *Popeleční středou*, kdy kněz dává na čelo věřícím popel z ratolestí – *popelec* a končí *Bílou sobotou* v poledne).

První neděle postní – černá (liščí) je známá tím, že ženy odkládaly pestré oblečení. Ve všech domácnostech se vařila *pučálka* (smažený naklíčený hrách). Jinde se pekly preclíky, které hospodyně navěsily na strom. Děti je ráno pojídaly s tím, že jim je tam nechala liška (krajová tradice).

Druhá neděle postní – pražná. Byla typická podáváním *pražma* (staroslovanského pokrmu zhotoveného pražením nedozrálého obilí).

Třetí neděle postní – kýchavá připomíná zvyklost starších lidí, kteří při kýchnutí pozdraví slovy „Pomáhej Pán Bůh“ nebo „Pozdrav Pán Bůh“. Tento zvyk má původ v 16. století, kdy se vyskytl druh moru typický kýcháním.

Čtvrtou neděli postní – družebnou (růžovou) se půst uvolňoval. Mládež se mohla sejít a povесelit se. Název družebná souvisí s *družbou* – osobou, která zprostředkovávala námluvy. Růžová zase souvisí s růžovými rouchy v kostele, jež nahrazovala pro tuto neděli fialová roucha.

Pátá neděle postní – smrtelná je už krátce před Velikonocemi. U Slovanů byl všeobecně rozšířen zvyk vynášení smrti – Morany. S křesťanskou liturgií neměl však žádnou spojitost, původ je pohanský.

Šestá neděle postní – květná znamená květy a ratolesti, jimiž byl vítán Kristus při vjezdu do Jeruzaléma. Věřící si dávají světit větvičky jívy – *kočičky*, ty se pak vkládají za domácí kříž a za svaté obrázky a zapichují se na okraji pole k ochraně úrody. Tuto neděli se nemá nic péci, aby se nezapekly květy na stromech. Mají se oblékat nové šaty, aby člověk kvetl, či aby beránek neublížil. Po této neděli začíná tzv. *pašijový týden*, který je ve znamení velkého jarního úklidu.

Tento týden začíná **modrým pondělím** a **žlutým úterým** a dále pokračuje **sazometnou** (škaredou) **středou**, kdy se vymetaly komíny. Nikdo se v tuto středu prý nesmí škaredit.

Následoval **Zelený čtvrtek**, kdy se má jíst zelená strava (špenát, zelí), aby byl člověk dlouho zdrav. Název *zelený* pochází z dávné praxe církve, kdy hříšníci byli po dlouhém pokání přijímáni zpět do církve, tedy „suché ratolesti se znovu zazelenaly“. Při mši na Zelený čtvrtek zvony umlkají - „odlétají do Říma“ a ozývají se až na Bílou sobotu. Místo vyzvánění mládež ráno a večer obcházela vesnici s klapačkami, řehtačkami a vrzačkami. Průvod se končil v místní kapliče či u kříže společnou motlitbou. Na Zelený čtvrtek se lidé umývali rosou proti neduhům. O Zeleném čtvrtku odpoledne se nesmělo pracovat, po západu slunce hospodář vykropil stavení a jeho okolí svčenu vodou. Tím chránil hospodářství před čarodějnicemi. V tento den se pojídá pečivo pomazané medem – *jidáše*.

Na **Velký pátek** vstávali lidé před východem Slunce. Aby se ochránili před nemocemi, umývali se v potoce. Tento den se nemá nic půjčovat z domácnosti, předměty by byly očarovány. Známou a hojně dodržovanou tradicí je ta, že se nemá hýbat se zemí, což by znamenalo smrt. Je zakázáno také prát prádlo, neboť voda je tento den Kristovou krví. Na Velký pátek v noci se prý otvírá země a odhaluje na krátkou dobu ukryté poklady. Podle pověsti se otvírá i bájný Blaník, ve kterém připraveno k boji dřímá vojsko rytířů – ochránců České země vedené sv. Václavem.

Zvyky na **Bílou sobotu** souvisely s náboženským obřadem svčení ohně (světla). Z ohořelých dřev se zhotovovaly křížky, popelem z obřadního ohně se sypaly louky. To vše pro dobrou úrodu. Je to nejvhodnější doba pro křest, přičemž dospělí křtenci byli oblékáni do bílého roucha – odtud Bílá sobota.

Velikonoční neděle – Boží hod velikonoční je den, kdy se světi beránek, mazanec, vejce, chléb a víno. Věřící se zúčastňují *nešpor* (večerních modliteb). Po tak dlouhém půstu, který Velikonoce předcházely, by náhlý přechod na tučnou stravu přivodil potíže, proto se světily určité pokrmy, které měly tělo připravit na návrat k běžné stravě. Část posvěcených pokrmů se dávala na zahradu, pole a studni. To pro zachování úrodnosti a zdravou vodu. Tento den se nechodí na návštěvu, malují se vajíčka.

Pondělí velikonoční je po stránce lidových zvyků nejvýznamnější. Koná se pomlázka a darují se zdobená vajíčka (*kraslice*). Mládež i dospělí zažívají spoustu zábavy. Někde je pomlázka spojená i s poléváním vodou. Mrskáním pomlázkou z vrbového proutí se děvčata stanou zdravými a veselými a starší ženy prý omládnou.

Vybráno z publikace *Rok v jeho proměnách a slavnostech* autorky Aleny Beránkové.

Jubilanti v roce 2008

V letošním roce oslaví nebo již oslavili významné životní výročí tito kojetínští občané:

<i>Procházková Růžena</i>	85 let
<i>Panská Božena</i>	85 let
<i>Tesařová Marta</i>	75 let
<i>Tesař Karel</i>	75 let
<i>Meloun Jaroslav</i>	70 let
<i>Doležalová Marie</i>	65 let
<i>Venc Josef</i>	60 let
<i>Jelínek Josef</i>	60 let
<i>Meloun Josef</i>	60 let
<i>Novák Jaroslav ml.</i>	60 let

Dalšími významnými jubilanty naší obce se stali manželé *Marie a Jaroslav Novákoví* z čp. 40, kteří v únoru letošního roku oslavili **diamantovou svatbu** díky společně prožitým šedesáti letům cesty životem.

Všem jmenovaným přejeme pevné zdraví a životní spokojenost do dalších let.

Časopis *Kojetínské listy* vydal Obecní úřad v Kojetíně dne 16. 3. 2008. Sestavili Josef Hertl st. a ml.
Dotazy a náměty pro příští vydání lze předávat v kanceláři obecního úřadu nebo na internetové adrese
www.kojetinhb.cz